

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/8/2020
Identifikačné číslo spisu:	8298898546
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8298898546.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Mgr. X. Z., bytom v M., Z.. S. XX, proti povinnej AGROBARD spoločnosť s ručením obmedzeným Bardejov, so sídlom v Bardejove, J. Švermu 9, IČO: 31 676 405, zaniknutej výmazom z Obchodného registra 30. januára 2008, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, Exekútorský úrad so sídlom v Košiciach, Moyzesova 34 pod sp. zn. EX 711/1998, o vymoženie sumy 1.026,72 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 0Er/916/1998, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. novembra 2013 sp. zn. 14CoE/60/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnený nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo 14. decembra 2012 č. k. 0Er/916/1998-20 vydaným vyšším súdnym úradníkom exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 15. novembra 2013 sp. zn. 14CoE/60/2013 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o nepriznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Odvolací súd uviedol, že z obsahu odvolania súdneho exekútora vyplýva, že toto smeruje len proti výroku o nepriznaní náhrady trov exekúcie. Prvoinstančné uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Sudca súdu prvej inštancie po oboznámení sa s predloženým odvolaním nemienil odvolaniu vyhovieť a rozhodol o predložení spisu na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Vec tak bola predložená odvolaciemu súdu v súlade s ustanovením § 374 ods. 4 O.s.p. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k záveru o vylúčení procesného zavinenia oprávneného na zastavení exekúcie. Predmetné exekučné konanie sa viedlo od roku 1998. V spise niet dôkazu, ktorý by svedčil o tom, že by oprávnený v čase podávania návrhu na exekúciu mohol pri náležitej opatrnosti

predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Za tohto stavu je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie správne a zodpovedajúco ust. § 203 Exekučného poriadku v znení do 1. februára 2002 súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor 28. januára 2014 dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodil z ust. § 237 O.s.p. a navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vrátiť vec súdu prvej inštancie na rozhodnutie o odvolaní podanom exekútorom proti trovám exekúcie. Dovolanie odôvodnil tým, že podľa § 58 ods. 6 Exekučného poriadku účinného od 1. novembra 2013, proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 nemožno podať mimoriadne dovolanie. Podľa § 243b Exekučného poriadku (prechodné ustanovenie), exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. Podľa ods. 3 tohto zákonného ustanovenia, o odvolaní proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57, ktoré bolo podané pred 1. novembrom 2013, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, to neplatí, ak ide o odvolanie podané proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorom doposiaľ nerozhodol sudca. Z uvedeného podľa súdneho exekútora vyplýva, že ak odvolanie proti výroku o trovách zastavenej exekúcie (či už podané do 31. októbra 2013 alebo po 1. novembra 2013), smeruje proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorom doposiaľ nerozhodol sudca, vzťahuje sa naň novelizované znenie ustanovenia § 58 ods. 6 Exekučného poriadku, ktoré už možnosť podania odvolania nepripúšťa. V prejednávanej veci o náhrade trov zastavenej exekúcie rozhodol vyšší súdny úradník, pričom odvolanie proti takému rozhodnutiu bolo podané pred 1. novembrom 2013. Keďže súdny exekútor podal odvolanie voči tej časti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, proti ktorej už nebolo prípustné podľa § 243b Exekučného poriadku v spojení s § 58 ods. 6 Exekučného poriadku účinného od 1. novembra 2013, podaním odvolania sa rozhodnutie o náhrade trov konania zrušilo podľa tretej vety § 374 O.s.p. a o ich náhrade mal znova rozhodnúť zákonný sudca a nie odvolací súd. Odvolací súd bol preto podľa súdneho exekútora povinný vrátiť vec zákonnému sudcovi prvej inštancie na rozhodnutie o odvolaní, nakoľko nebol už po 1. novembra 2013 zo zákona vecne a miestne príslušný na prejednanie veci (rozhodovanie o odvolaní súdneho exekútora), ktoré podal exekútor pred 1. novembrom 2013 a ktoré vydal vyšší súdny úradník.

4. Oprávnený sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júnom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

8. Dovolanie súdneho exekútora smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie. Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmenujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postupu na návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadneho významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie vy

konu rozhodnutia na podklade cudzozemskeho rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznani (neuznani) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhl'aseni za vykonatel'ne (nevykonatel'ne) na u'zemi Slovenskej republiky.

9. Podl'a vy'slovneho znenia § 239 ods. 3 O.s.p. vs'ak ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o pri'slusnosti, predbez'nom opatreni, poriadkovej pokute, znale'nom, tlmo'nom, o odmietnuti na'vrhu na zabezpec'enie predmetu do'kazu vo veciach ty'kaju'cich sa pra'va dus'evneho vlastni'ctva a o trova'ch konania, ako aj o ty'ch uzneseniach vo veciach upraveny'ch Za'konom o rodine, v ktory'ch sa vo veci samej rozhoduje uzneseni'm.

10. Ked'z'e v prejedavani'm veci je dovolani'm su'dneho exeku'tora napadnute' potvrdzujuce uznesenie odvolacieho su'du vo vy'roku o trova'ch exekucie (konania), ktore' vykazuje znaky jedneho z rozhodnuti, ktore' su' taxativne vymenovane' v ustanoveni § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktory'm nie je dovolanie pri'пустne', je nepochybne', z'e pri'пустnost' dovolania su'dneho exeku'tora z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodit' nemoz'no.

11. So zrete'lom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druha' O.s.p. ukladaju'ce dovolaciemu su'du povinnost' prihliadnu't vz'dy na pri'padnu' procesnu' vadu uvedenu' v § 237 O.s.p. neobmedzil sa najvys's'i su'd len na sku'manie pri'пустnosti dovolania smeruju'ceho proti uzneseniu podl'a § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj ota'zkou, ci dovolanie nie je pri'пустne' podl'a § 237 O.s.p.

12. Dovolate'l vo svojom dovolani nenamietal vy'slovne vady konania podl'a § 237 pi'sm. a/ az' e/ a g/ O.s.p. a ich existenciu nezistil ani dovolaci su'd.

13. Z obsahu dovolania moz'no vyvodit' za'ver, ze dovolate'l mal zrejme na mysli dovolaci do'vod v zmysle ustanovenia § 237 pi'sm. f/ O.s.p., t.j. odn'atie moz'nosti u'c'astni'ka konat' pred su'dom.

14. Do'vodom, ktory' zaklada' pri'пустnost' dovolania podl'a ustanovenia § 237 pi'sm. f/ O.s.p., je procesne nespra'vny postup su'du v obc'ianskom su'dnom konani, ktory'm sa u'c'astni'kovi odni'me moz'nost' pred nim konat' a uplat'novat' (realizovat') procesne' oprava'vnenia u'c'astni'ka obc'ianskeho su'dneho konania priznane' mu za u'c'elom zabezpec'enia u'c'innej ochrany jeho pra'v (napr. pra'vo zu'c'astnit' sa pojednava'nia, robit' prednesy, navrhovat' do'kazy, vyjadrovat' sa k vykonany'm do'kazom, vykona'vat' svoje pra'va a povinnosti prostredni'ctvom zvolene'ho za'stupcu, namietat' v opravnom prostriedku sprava'vnost' skutkovy'ch a pra'vných za'verov su'du prve'ho stupn'a, pra'vo na presvedc'ive' odo'vodnenie rozhodnutia, a pod.).

15. V predmetnej veci dovolate'l spochybnil procesny' postup odvolacieho su'du, pretoz'e odvolaci su'd sa podl'a jeho na'zoru neriadil ustanoveni'm § 374 ods. 4 O.s.p.

16. Podl'a § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu su'dneho u'radni'ka alebo justic'neho c'akatel'a je vz'dy pri'пустne' odvolanie. Odvolaniu podane'mu proti rozhodnutiu, ktore' vydal su'dny u'radni'k alebo justic'ny' c'akatel', mo'z'e v celom rozsahu vyhoviet' sudca, ktore'ho rozhodnutie sa povazuje za rozhodnutie su'du prve'ho stupn'a; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predlozi' vec na rozhodnutie odvolaciemu su'du. Ak odvolanie podane' v odvolacej lehote oprava'vnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu su'dneho u'radni'ka alebo justic'neho c'akatel'a, proti ktore'mu za'kon odvolanie nepripu'sta (§ 202), rozhodnutie sa podani'm odvolania zrus'uje a opa'tovne rozhodne sudca.

17. Podl'a § 243b ods. 3 prechodne'ho ustanovenia Exekuc'neho poriadku, o odvolani proti vy'roku o na'hra'de trov konania v rozhodnuti podl'a § 57, ktore' bolo podane' pred 1. novembrom 2013, sa rozhodne podl'a predpisov u'c'inných do 31. okto'bra 2013; to neplati, ak ide o odvolanie podane' proti rozhodnutiu vys's'ieho su'dneho u'radni'ka, o ktorom doposial' nerozhodol sudca.

18. V prvom rade je potrebne' uvies't, z'e rozhodnutie o trova'ch konania je neoddelitel'ne spa'te' s rozhodnuti'm vo veci samej, v tomto pri'pade s rozhodnuti'm exekuc'neho su'du o zastaveni exeku

cie. Rozhodnutie súdu o trovách konania je totiž vždy závislé od rozhodnutia o veci samej v zmysle zásady úspechu v konaní prípadne zásady zavinenia. V zmysle § 206 ods. 2 O.s.p. nemožno nadobudnúť právoplatnosť výrok o trovách konania, pokiaľ je odvolaním napadnutý výrok „hlavny-určujúci,. Preto pokiaľ za kon prípušťá odvolanie proti výroku súdu vo veci samej, odvolací súd musí v rámci odvolacieho konania na základe tohto odvolania preskúmať aj závislý výrok o trovách konania a rozhodnúť o ňom i keď by prípadne ani odvolaním dotknutý nebol.

19. V zmysle vyššie uvedeneho je preto nesprávna úvaha súdneho exekútora, že odvolací súd mal vec vo výroku o trovách konania vrátiť súdu prvého stupňa v zmysle § 374 ods. 4 O.s.p. Exekučný poriadok totiž prípušťal podanie odvolania proti uzneseniam o zastavení exekúcie len v zákonom taxatívne určených prípadoch (menených v priebehu jednotlivých novelizácií) s tým, že v ostatných prípadoch bolo podanie odvolania nepripustné, a preto účastník nemal možnosť napadnúť výrok o trovách konania. V prejednávanej veci však exekučný súd zastavil exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, v oči ktorému bolo odvolanie vždy prípustné, a preto sa účastník mal možnosť odvolať aj čo do výroku o trovách konania (závislý výrok). Keďže vo veci vydal rozhodnutie vyšší súdny úradník a zákonný sudca s jeho rozhodnutím súhlasil a nemienil odvolaniu vyhovieť (č.l. 19), bol uvedený postup v súlade s ustanovením § 374 ods. 4 veta prvá O.s.p. a odvolací súd postupoval procesne správne keď odvolanie prejednal a merito rne rozhodol.

20. Ustanovenie § 58 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. novembra 2013, na ktoré dovolateľ poukázal, zakotvilo iba neprípustnosť podania mimoriadneho dovolania. Rovnako nemožno v prejednávanej veci aplikovať ani prechodné ustanovenie § 243b ods. 3 Exekučného poriadku tak, ako to prezentoval súdny exekútor. Toto ustanovenie sa totiž vzťahuje len na tie situácie, kedy by odvolanie bolo podané iba proti výroku o trovách konania vo veci zastavenia exekúcie z dôvodu, kde za kon možnosť podania odvolania prípušťá. V prejednávanej veci však o takýto prípad nešlo.

21. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol ako neprípustné.

22. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.